

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1638/2006**af 24. oktober 2006****om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 179 og 181 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at gøre Fællesskabets eksterne bistand mere effektiv, foreslås der nye rammer for planlægning og levering af bistanden. Denne forordning udgør et af de generelle instrumenter til direkte støtte af Den Europæiske Unions eksterne politikker.
- (2) Det Europæiske Råd i København den 12. og 13. december 2002 bekræftede, at udvidelsen af Den Europæiske Union var en vigtig lejlighed til at fremme forbindelserne med nabolandene på grundlag af fælles politiske og økonomiske værdier, og at EU fortsat er fast besluttet på at undgå nye skillelinjer i Europa og på at fremme stabilitet og velstand inden for og uden for EU's nye grænser.
- (3) Det Europæiske Råd i Bruxelles den 17. og 18. juni 2004 understregede på ny, at det lagde stor vægt på at styrke samarbejdet med disse naboer på baggrund af partnerskab og fælles ejerskab og med demokrati og respekt for menneskerettighederne som fælles værdigrundlag.
- (4) De privilegerede forbindelser mellem EU og dens naboer bør bygge på tilslutning til fælles værdier, herunder demokrati, retsstaten, god forvaltningspraksis og respekt for menneskerettighederne samt de markedsøkonomiske principper, åben, regelbaseret og fair handel, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom.
- (5) Det er vigtigt, at EF-bistand i henhold til denne forordning ydes i overensstemmelse med internationale aftaler og konventioner, som Fællesskabet, medlemsstaterne og

partnerlandene er parter i, og at den ydes under hensyntagen til de generelle principper for international ret, der er almindeligt accepteret af parterne.

- (6) I Østeuropa og det sydlige Kaukasus danner partnerskabs- og samarbejdsaftalerne grundlag for de aftalemæssige forbindelser. I Middelhavsområdet udgør Euro-Middelhavs-partnerskabet (»Barcelona-processen«) de regionale rammer for samarbejdet, som suppleres med et net af associeringsaftaler.
- (7) Som led i den europæiske naboskabspolitik har Den Europæiske Union og partnerlandene i fællesskab fastlagt et sæt prioriteter, som skal indarbejdes i en række i fællesskab vedtagne handlingsplaner, og som vedrører flere nøgleområder for en specifik indsats som f.eks. politisk dialog og reform, handel og økonomisk reform, afbalanceret socioøkonomisk udvikling, retlige og indre anliggender, energi, transport, informationssamfundet, miljø, forskning og innovation, udvikling af civilsamfundet og mellemfolkelige kontakter. Fremskridt med at realisere disse prioriteter vil bidrage til at virkeliggøre partnerskabs- og samarbejdsaftalernes og associeringsaftalernes fulde potentiale.
- (8) For at underbygge partnerlandenes tilslutning til de fælles værdier og principper og deres bestræbelser for at gennemføre handlingsplanerne bør Fællesskabet være i stand til at yde bistand til disse lande og støtte forskellige former for samarbejde mellem dem indbyrdes og mellem dem og medlemsstaterne med sigte på at opbygge et område med fælles stabilitet, sikkerhed og velstand, som involverer en udtalt grad af økonomisk integration og politisk samarbejde.
- (9) Det er et vigtigt mål med EF-bistanden i henhold til denne forordning, at der tilskyndes til politiske, økonomiske og sociale reformer i nabolandene. I Middelhavsområdet vil dette mål blive virkeliggjort i et videre perspektiv inden for

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.10.2006.

- Middelhavsdelen af »det strategiske partnerskab med Middelhavsområdet og Mellemøsten«. Der vil blive taget hensyn til de relevante dele af EU's strategi for Afrika i forbindelserne med de nordafrikanske nabolande i Middelhavsområdet.
- (10) Det er vigtigt, at den bistand, der skal ydes udviklingslandene blandt nabolandene inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, er sammenhængende med målene og principperne for Fællesskabets udviklingspolitik som skitseret i fælleserklæringen om den europæiske konsensus om udvikling ⁽¹⁾, som blev vedtaget den 20. december 2005 af Rådet, repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen.
- (11) EU og Rusland har besluttet at udvikle deres specifikke strategiske partnerskab gennem skabelse af fire fælles rum, og der vil blive brugt EF-bistand til at støtte udviklingen af dette partnerskab og fremme det grænseoverskridende samarbejde på grænsen mellem Rusland og dets europæiske naboer.
- (12) Den nordlige dimension udgør en ramme for samarbejde mellem EU, Rusland, Norge og Island, og det er vigtigt, at fællesskabsbistanden også anvendes til at støtte aktiviteter, der bidrager til gennemførelse af denne ramme. De nye målsætninger for denne politik vil blive opstillet i en politisk erklæring og i et dokument for politikrammen, som skal udarbejdes på grundlag af de retningslinjer, der blev godkendt på ministermødet om den nordlige dimension den 21. november 2005.
- (13) For Middelhavspartnersnes vedkommende bør bistanden og samarbejdet indpasses i Euro-Middelhavspartnerskabet, der er etableret med Barcelona-erklæringen af 28. november 1995, som blev bekræftet på topmødet mellem EU og Middelhavslandene på tiårsdagen for denne erklæring, den 28. november 2005, og der bør tages hensyn til, at parterne i denne sammenhæng er enige om at oprette et fri-handelsområde for varer inden 2010 og indlede en asymmetrisk liberaliseringsproces.
- (14) Det er vigtigt at befordre samarbejde både ved EU's ydre grænse og mellem partnerlandene indbyrdes, særlig dem, der ligger geografisk nær hinanden.
- (15) For at hindre, at der opstår nye skillelinjer, er det særlig vigtigt at fjerne hindringerne for et effektivt grænseoverskridende samarbejde langs EU's ydre grænser. Det grænseoverskridende samarbejde bør bidrage til en integreret og bæredygtig regional udvikling mellem grænse-regioner, der støder op til hinanden, og en harmonisk territorial integration på tværs af Fællesskabet og med nabolandene. Dette mål kan bedst realiseres ved at kombinere målene for politikken over for tredjelande med en miljømæssigt bæredygtig økonomisk og social sam-hørighed.
- (16) For at hjælpe nabolandene blandt partnerlandene med at virkeliggøre deres mål og befordre et samarbejde mellem dem og medlemsstaterne er det ønskeligt at etablere et enkelt politikinstrument, som skal træde i stedet for en række eksisterende instrumenter og dermed sikre sammenhæng og forenkle bistandsprogrammeringen og -forvaltningen.
- (17) Dette instrument bør også støtte grænseoverskridende samarbejde mellem partnerlande og medlemsstaterne, idet det kan give en betydelig effektivitetsgevinst at operere med en enkelt forvaltningsmekanisme og et enkelt sæt procedurer. Instrumentet bør bygge på erfaringerne med gennemførelsen af naboskabsprogrammerne i 2004-2006 og fungere på basis af principper om f.eks. flerårig programmering, partnerskab og samfinansiering.
- (18) Det er vigtigt, at grænseregioner i lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som i øjeblikket deltager i grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstater og partnerlande, fortsætter dette samarbejde på grundlag af deres egne ressourcer.
- (19) Ved denne forordning fastsættes der for perioden 2007-2013 en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden i forbindelse med den årlige budgetprocedure, jf. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾.
- (20) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (21) Proceduren med forvaltningsudvalg bør anvendes til at definere gennemførelsesbestemmelserne vedrørende det grænseoverskridende samarbejde og til vedtagelse af strategidokumenter, handlingsprogrammer og særlige foranstaltninger, som ikke behandles i strategidokumenter, og hvis værdi overskrider en tærskel på 10 mio. EUR.
- (22) Målene for denne forordning, nemlig at fremme et udvidet samarbejde og en gradvis økonomisk integration mellem Den Europæiske Union og nabolandene kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den påtænkte handlings omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽²⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

(23) Det er nødvendigt på grund af denne forordning at ophæve Rådets forordning (EØF) nr. 1762/92 af 29. juni 1992 om gennemførelse af protokollerne om finansielt og fagligt samarbejde indgået af Fællesskabet med tredjelandene i Middelhavsområdet ⁽¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1734/94 af 11. juli 1994 om finansielt og fagligt samarbejde med Vestbredden og Gazastriben ⁽²⁾ og forordning (EF) nr. 1488/96 af 23. juli 1996 om tekniske ledsageforanstaltninger (Meda) i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskabet ⁽³⁾. Denne forordning vil ligeledes erstatte Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 99/2000 af 29. december 1999 om bistand til partnerstater i Østeuropa og Centralasien ⁽⁴⁾, der udløber den 31. december 2006 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

MÅL OG PRINCIPPER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes der et naboskabs- og partnerskabsinstrument til at yde EF-bistand til at udvikle et område med velstand og gode naboskabsforbindelser mellem EU og de i bilaget nævnte lande og territorier (i det følgende benævnt »partnerlandene«).

2. EF-bistanden anvendes til partnerlandenes fordel. EF-bistanden kan anvendes til medlemsstaternes og partnerlandenes samt deres regioners fælles fordel til at befordre grænseoverskridende og transregionalt samarbejde, jf. artikel 6.

3. EU bygger på værdier som frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstaten og søger at vinde tilslutning til disse værdier i partnerlandene gennem dialog og samarbejde.

Artikel 2

Anvendelsesområdet for EF-bistanden

1. EF-bistanden skal fremme et udvidet samarbejde og en gradvis økonomisk integration mellem Den Europæiske Union og partnerlandene og særlig gennemførelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftaler, associeringsaftaler og andre eksisterende og fremtidige aftaler. Den skal desuden støtte partnerlandene i deres bestræbelser på at fremme god forvaltningspraksis og en retfærdig socioøkonomisk udvikling.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2112/2005 (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 23).

⁽²⁾ EFT L 182 af 16.7.1994, s. 4. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2112/2005.

⁽⁴⁾ EFT L 12 af 18.1.2000, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2112/2005.

2. EF-bistanden anvendes til at støtte foranstaltninger inden for følgende samarbejdsområder:

- a) fremme politisk dialog og reform
- b) fremme lovgivningstilnærmelse i retning af højere standarder på alle relevante områder, og særlig anspore partnerlandene til gradvis deltagelse i det indre marked og en udvidelse af handelen
- c) styrke nationale institutioner og instanser, som har ansvaret for at udforme og anvende politikker på områder, som indgår i associeringsaftalerne, partnerskabs- og samarbejdsaftalerne og andre multilaterale aftaler, hvori Fællesskabet og/eller dets medlemsstater og partnerlande er part, og hvis formål det er at nå de i denne artikel definerede mål
- d) fremme retsstaten og god forvaltningspraksis, herunder styrke den offentlige administrations effektivitet og domstolenes upartiskhed og effektivitet, og støtte bekæmpelse af korruption og svig
- e) fremme bæredygtig udvikling i enhver henseende
- f) fremme regional og lokal udvikling både i byer og landdistrikter med henblik på at begrænse uligheder og forbedre regionale og lokale udviklingsmuligheder
- g) fremme miljøbeskyttelse, naturbevarelse og bæredygtig forvaltning af naturressourcerne, herunder ferskvand og havets ressourcer
- h) støtte politik for fattigdomslempelse for at bidrage til at nå FN's millennium-udviklingsmål
- i) støtte politik til fremme af social udvikling, social integration, ligestilling mellem kønnene, ikke-diskrimination, beskæftigelse og social sikring, herunder beskyttelse af vandrede arbejdstagere, dialog mellem arbejdsmarkedets parter og respekt for fagforeningsrettigheder og grundlæggende arbejdsstandarder, herunder for børnearbejde
- j) støtte politik til fremme af sundhed, almen uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder ikke kun foranstaltninger til bekæmpelse af større smitsomme og ikke-smitsomme sygdomme, men også adgang til sundhedsydelser og uddannelse i sund livsstil, herunder uddannelse af unge piger og kvinder i reproduktiv sundhed og sundhedspleje af spædbørn
- k) fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder kvinders rettigheder og børns rettigheder

- l) støtte demokratiseringsprocessen, bl.a. ved at styrke den rolle, som civilsamfundets organisationer spiller, og fremme mediepluralisme, også gennem valgovervågning og valgbi-stand
- m) befordre udviklingen af civilsamfundet og af ikke-statslige organisationer
- n) fremme udviklingen af en markedsøkonomi, herunder foranstaltninger til fordel for den private sektor og udvikling af små og mellemstore virksomheder, for at anspore til investering og fremme den globale handel
- o) fremme samarbejde inden for energi-, telekommunikations- og transportsektoren, herunder sammenkoblinger, net og deres drift, øge sikkerheden ved internationale transport- og energioperationer og fremme vedvarende energikilder, energieffektivitet og ren transport
- p) støtte aktioner til forbedring af fødevarer sikkerheden for befolkningen, særlig på sundheds- og plantesundhedsom-rådet
- q) garantere en effektiv og sikker grænseforvaltning
- y) støtte grænseoverskridende samarbejde gennem fælles lokale initiativer for at fremme en bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling i grænseområder og en integreret regionaludvikling på tværs af Fællesskabets ydre grænse
- z) fremme regionalt og subregionalt samarbejde og regional og subregional integration, hvor det er hensigtsmæssigt, også med lande, der ikke er berettiget til EF-bistand i henhold til denne forordning
- aa) yde støtte efter kriser, herunder støtte til flygtninge og internt fordrevne, og hjælpe med katastrofeberedskab
- bb) tilskynde til kommunikation og fremme udvekslinger mellem partnerne om foranstaltninger og aktiviteter, der finansieres i henhold til programmerne
- cc) imødegå fælles tematiske udfordringer på områder af gensidig interesse og alle andre mål, som er relevante for denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 3

Referencerammer

- r) støtte reformer og styrke kapaciteten på området retlige og indre anliggender, bl.a. i forbindelse med spørgsmål som asyl, migration og tilbagetagelse, bekæmpelse og forebyg-gelse af menneskehandel og terrorisme og organiseret kriminalitet, herunder finansiering heraf, hvidvaskning af penge og skattesvig
 - s) støtte det administrative samarbejde for at forbedre gennemsigtheden og informationsudvekslingen på skatte-området for at bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig
 - t) fremme deltagelse i EF-forsknings- og innovationsvirksom-hed
 - u) fremme samarbejde mellem medlemsstaternes og partner-landenes højere læreanstalter og mobiliteten for lærere, forskere og studerende
 - v) fremme multikulturel dialog, mellemfolkelige kontakter, herunder forbindelser til indvandrersamfund i medlems-staterne, samarbejde mellem civilsamfund, kulturinstituti-oner og udveksling af unge
 - w) støtte samarbejde om beskyttelse af den historiske og kulturelle arv og fremme dennes udviklingspotentiale, herunder gennem turisme
 - x) støtte partnerlandenes deltagelse i EF-programmer og -agenturer
1. Partnerskabs- og samarbejdsaftalerne, associeringsaftalerne og andre eksisterende eller fremtidige aftaler, ved hvilke der etableres forbindelser med partnerlande, og de relevante meddelelser fra Kommissionen og Rådets konklusioner om retningslinjerne for EU's politik over for disse lande danner referencerammerne for programmeringen af EF-bistanden i henhold til denne forordning. I fællesskab vedtagne handlings-planer eller andre tilsvarende dokumenter udgør referencegrund-laget for fastsættelsen af EF-bistandsprioriteterne.
 2. I tilfælde, hvor der ikke, som omhandlet i stk. 1, er indgået sådanne aftaler mellem EU og partnerlandene, kan der ydes EF-bistand, såfremt den findes egnet til at realisere EU's politiske mål, og bistanden tilrettelægges på grundlag af disse mål.

Artikel 4

Komplementaritet, partnerskab og samfinansiering

1. EF-bistanden i henhold til denne forordning supplerer generelt eller bidrager til tilsvarende nationale, regionale eller lokale strategier og foranstaltninger.
2. EF-bistanden i henhold til denne forordning ydes normalt som led i et partnerskab mellem Kommissionen og modtagerne. I partnerskabet inddrages, hvor det er relevant, nationale, regionale og lokale myndigheder såvel som arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, civilsamfundet og andre relevante instanser.

3. Modtagerlandene involverer i fornødent omfang de relevante partnere på det mest hensigtsmæssige territoriale niveau, særlig på regionalt og lokalt plan, i udarbejdelsen, gennemførelsen og overvågningen af programmer og projekter.

4. EF-bistanden i henhold til denne forordning samfinansieres generelt af modtagerlandene med offentlige midler, bidrag fra modtagerne eller andre kilder. Kravene om samfinansiering kan fraviges i behørigt begrundede tilfælde, og når det er nødvendigt for at støtte udviklingen af det civile samfund og ikke-statslige aktører i forbindelse med foranstaltninger, der sigter mod at fremme menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og støtte demokratiseringen.

Artikel 5

Sammenhæng, kompatibilitet og koordination

1. Programmer og projekter, som finansieres i henhold til denne forordning, skal være forenelige med EU's politikker. De afstemmes efter de aftaler, som Fællesskabet og dets medlemsstater har indgået med partnerlandene, og forpligtelserne i henhold til multilaterale aftaler og internationale konventioner, som de er part i, herunder forpligtelserne om menneskerettigheder, demokrati og god forvaltningspraksis.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer sammenhæng mellem EF-bistanden i henhold til denne forordning og finansiel bistand fra Fællesskabet og medlemsstaterne gennem andre interne og eksterne finansieringsinstrumenter og fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB).

3. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for at koordinere deres respektive bistandsprogrammer for at øge bistandens virkning og effektivitet i overensstemmelse med de opstillede retningslinjer for styrkelse af den praktiske koordination inden for den eksterne bistand og for harmonisering af politikker og procedurer. Koordinationen indebærer regelmæssige høringer og hyppig udveksling af oplysninger i de forskellige faser af bistandsproceduren, navnlig på stedet, og udgør et vigtigt skridt i medlemsstaternes og Fællesskabets programmeringsproces.

4. Kommissionen tager i kontakt med medlemsstaterne de nødvendige skridt til at garantere en passende koordination og et passende samarbejde med multilaterale og regionale institutioner og enheder såsom de internationale finansieringsinstitutioner, De Forenede Nationers særorganisationer, fonde og programmer samt donorer uden for EU.

AFSNIT II

PROGRAMMERING OG TILDELING AF MIDLER

Artikel 6

Programmernes art

1. EF-bistanden i henhold til denne forordning gennemføres ved hjælp af:

- a) strategidokumenter for enkelte lande, for flere lande og for grænseoverskridende samarbejde og flerårige vejledende programmer, jf. artikel 7, omfattende:
 - i) lande- eller multilande programmer, som vedrører bistand til et partnerland eller regionalt eller subregionalt samarbejde mellem to eller flere partnerlande, hvori medlemsstaterne kan deltage
 - ii) programmer for grænseoverskridende samarbejde, som vedrører samarbejde mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere partnerlande i områder, der støder op til deres fælles del af Fællesskabets ydre grænse
- b) fælles operationelle programmer for grænseoverskridende samarbejde, jf. artikel 9, årlige handlingsprogrammer, jf. artikel 12, og særlige foranstaltninger, jf. artikel 13.

2. Multilande programmer kan omfatte transregionale samarbejdsforanstaltninger. I denne forordning forstås ved transregionalt samarbejde: samarbejde mellem medlemsstater og partnerlande til løsning af fælles udfordringer med henblik på at opnå fælles fordele overalt på medlemsstaternes og partnerlandenes territorium.

Artikel 7

Programmering og tildeling af midler

1. For lande- og multilande programmerne vedtages der strategidokumenter efter proceduren i artikel 26, stk. 2. Strategidokumenterne afspejler de referencerammer og handlingsplaner, som er omhandlet i artikel 3, og overholder principperne og bestemmelserne i artikel 4 og 5. Strategidokumenterne udarbejdes for en periode, der stemmer overens med prioriteterne i referencerammerne og indeholder flerårige vejledende programmer, herunder vejledende flerårige finansielle tildelinger og prioriterede mål for de enkelte lande eller regioner, som er i overensstemmelse med de i artikel 2, stk. 2, anførte mål. De tages op til fornyet overvejelse midtvejs i deres løbetid, eller når det måtte være nødvendigt, og kan revideres efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

2. Når Kommissionen udarbejder lande- eller multilande programmer, fastlægger den tildelingen til hvert program ud fra gennemsigtige og objektive kriterier og under hensyntagen til det pågældende lands eller den pågældende regions særlige kendetegn, ambitionsniveauet i EU's partnerskab med et givet land, de

fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelse af de vedtagne mål, herunder vedrørende forvaltningspraksis og reformer og kapaciteten til at forvalte og absorbere EF-bistanden.

3. Kommissionen vedtager alene med henblik på grænseoverskridende samarbejde og med sigte på at opstille den liste over fælles operationelle programmer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, over de vejledende flerårige tildelinger dertil og over de territoriale enheder, der er berettiget til at deltage i hvert af dem, et eller om nødvendigt flere strategidokumenter efter proceduren i artikel 26, stk. 2. Disse strategidokumenter udarbejdes under hensyntagen til principperne og procedurerne i artikel 4 og 5 og dækker i princippet en periode på op til syv år fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

4. Kommissionen fastsætter fordelingen af midlerne til programmerne for grænseoverskridende samarbejde under hensyntagen til objektive kriterier, såsom befolkningens størrelse i de støtteberettigede områder og andre faktorer, der har indflydelse på samarbejdets intensitet, herunder grænseområdernes særlige karakteristika og kapaciteten til at forvalte og absorbere EF-bistanden.

5. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) yder et bidrag til programmer for grænseoverskridende samarbejde, som udarbejdes og gennemføres i medfør af denne forordning. Bidraget fra EFRU til foranstaltninger for grænserne til partnerlandene er det beløb, der er fastsat i de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾.

6. I tilfælde af kriser eller trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller ved naturkatastrofer eller katastrofer udløst af mennesker kan der foretages en ad hoc-revision af strategidokumenterne efter en hasteprocedure. Ved denne revision skal der sikres sammenhæng mellem EF-bistanden i henhold til denne forordning, og den bistand, der ydes i henhold til andre EF-finansieringsinstrumenter, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) ⁽²⁾ om oprettelse af et stabilitetsinstrument.

AFSNIT III

GRÆNSEOVERSKRIDENDE SAMARBEJDE

Artikel 8

Geografisk støtteberettigelse

1. De i artikel 6, stk. 1, litra a), nr. ii), omhandlede programmer for grænseoverskridende samarbejde kan omfatte følgende grænseregioner:

- a) alle territoriale enheder svarende til NUTS 3-niveau eller tilsvarende langs grænser til lands mellem medlemsstaterne og partnerlandene

- b) alle territoriale enheder svarende til NUTS 3-niveau eller tilsvarende langs søforbindelser af større betydning

- c) alle territoriale enheder i kystområder svarende til NUTS 2-niveau eller tilsvarende, som ligger op til et for medlemsstaterne og partnerlandene fælles havområde.

2. For at sikre kontinuitet i det eksisterende samarbejde samt i andre begrundede tilfælde kan territoriale enheder, der støder op til de i stk. 1 nævnte enheder, få mulighed for at deltage i programmerne for grænseoverskridende samarbejde på de vilkår, som er fastsat i de strategidokumenter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3.

3. For programmer, der udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1, litra b), kan Kommissionen efter aftale med partnerne foreslå, at deltagelsen i samarbejdet udvides til hele den territoriale enhed på NUTS 2-niveau, på hvis område den territoriale enhed på NUTS 3-niveau er beliggende.

4. Listen over søforbindelser af større betydning opstilles af Kommissionen i de strategidokumenter, der er nævnt i artikel 7, stk. 3, på basis af afstand og andre relevante geografiske og økonomiske kriterier.

Artikel 9

Programmering

1. Det grænseoverskridende samarbejde i henhold til denne forordning gennemføres på grundlag af flerårige programmer for samarbejde for en grænse eller en gruppe af grænser, der omfatter flerårige foranstaltninger, som forfølger et sammenhængende sæt prioriteter og kan gennemføres med EF-bistand (i det følgende benævnt »fælles operationelle programmer«). De fælles operationelle programmer tager udgangspunkt i de i artikel 7, stk. 3, omhandlede strategidokumenter.

2. De fælles operationelle programmer for landgrænser og søforbindelser af større betydning udarbejdes for hver grænse på det mest hensigtsmæssige territoriale niveau og omfatter støtteberettigede territoriale enheder tilhørende en eller flere medlemsstater og et eller flere partnerlande.

3. De fælles operationelle programmer for havområder er multilaterale og omfatter støtteberettigede territoriale enheder op til et fælles havområde tilhørende flere deltagende lande, herunder mindst en medlemsstat og et partnerland, under hensyntagen til de institutionelle ordninger og partnerskabsprincippet. I programmerne kan indgå bilaterale aktiviteter, der støtter samarbejdet mellem en medlemsstat og et partnerland. Programmerne koordineres nøje med transnationale samarbejdsprogrammer, der har delvis overlappende geografisk dækning, og som er indført i EU i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006.

4. De fælles operationelle programmer udarbejdes af de berørte medlemsstater og partnerlande på det relevante territoriale niveau under hensyntagen til deres institutionelle ordning og partnerskabsprincippet som omhandlet i artikel 4. Program-

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

merne omfatter normalt en syvårig periode, som går fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

5. Andre lande end de deltagende lande, som støder op til et fælles havområde, hvor der gennemføres et fælles operationelt program, kan inddrages i dette fælles operationelle program og drage fordel af EF-bistand på de betingelser, som fastsættes i de i artikel 11 omhandlede gennemførelsesbestemmelser.

6. Senest et år efter godkendelsen af de i artikel 7, stk. 3, nævnte strategidokumenter, forelægger de deltagende lande i fællesskab Kommissionen forslag til fælles operationelle programmer. Kommissionen godkender hvert fælles operationelt program efter at have undersøgt, om det er i overensstemmelse med denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne.

7. Fælles operationelle programmer kan revideres på foranledning af de deltagende lande, de deltagende grænseregioner eller Kommissionen for at tage hensyn til ændrede samarbejdsprioriteter, socioøkonomiske udviklinger, resultaterne af de pågældende foranstaltninger og overvågnings- og evalueringsprocessen samt behovet for at justere de disponible bistandsbeløb og omfordele ressourcer.

8. Efter vedtagelsen af de fælles operationelle programmer indgår Kommissionen en finansieringsaftale med partnerlandene i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabs almindelige budget⁽¹⁾. Finansieringsaftalen indeholder de lovbestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af det fælles operationelle program, og bør også undertegnes af den fælles forvaltningsmyndighed, der er omhandlet i artikel 10.

9. De deltagende lande udvælger ud fra princippet om partnerskab i fællesskab, hvilke aktiviteter der er forenelige med prioriteterne og foranstaltningerne i de fælles operationelle programmer, til hvilke der ydes EF-bistand.

10. I særlige og behørigt begrundede tilfælde, hvor:

- a) der ikke kan udarbejdes et fælles operationelt program på grund af problemer i forbindelserne mellem deltagende lande eller mellem EU og et partnerland
- b) de deltagende lande ikke har forelagt Kommissionen et fælles operationelt program senest den 30. juni 2010
- c) partnerlandet ikke har undertegnet finansieringsaftalen senest ved udgangen af det år, der følger efter godkendelsen af programmet
- d) det fælles operationelle program ikke kan gennemføres på grund af problemer i forbindelserne mellem deltagende lande,

tager Kommissionen efter at have hørt den eller de pågældende medlemsstater de nødvendige skridt til at sætte den pågældende medlemsstat i stand til at anvende EFRU-bidraget til programmet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1083/2006.

Artikel 10

Forvaltning af programmerne

1. De fælles operationelle programmer gennemføres i princippet ved delt forvaltning af en fælles forvaltningsmyndighed, som befinder sig i en medlemsstat. Den fælles forvaltningsmyndighed kan bestå af et fælles fagligt sekretariat.

2. De deltagende lande kan foreslå Kommissionen, at den fælles forvaltningsmyndighed placeres i et partnerland, forudsat at det udpegede organ er i stand til at anvende kriterierne i de relevante bestemmelser i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 til fulde.

3. I denne forordning forstås ved »fælles forvaltningsmyndighed« en offentlig eller privat myndighed eller instans, herunder staten selv, på nationalt, regionalt eller lokalt plan, som udpeges i fællesskab af medlemsstaten eller medlemsstaterne og partnerlandet eller partnerlandene, der indgår i et fælles operationelt program, og som har den finansielle og administrative kapacitet til at forvalte EF-bistand og retsevne til at indgå de for anvendelsen af denne forordning nødvendige aftaler.

4. Den fælles forvaltningsmyndighed har ansvaret for at forvalte og gennemføre det fælles operationelle program efter princippet om forsvarlig teknisk og økonomisk forvaltning og for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Med henblik herpå indfører den egnede forvaltnings-, kontrol- og regnskabs-systemer og -standarder.

5. Et fælles operationelt programs forvaltnings- og kontrolsystem er baseret på fuld adskillelse af forvaltnings-, certificerings- og revisionsfunktionerne enten gennem fuld opsplitning af opgaverne i forvaltningsmyndigheden eller ved udpegning af særskilte certificerings- og revisionsorganer.

6. Til behørig forberedelse af gennemførelsen af de fælles operationelle programmer kan Kommissionen efter godkendelsen af det fælles operationelle program og før undertegnelsen af finansieringsaftalen give den fælles forvaltningsmyndighed tilladelse til at anvende en del af midlerne under programmet til at påbegynde finansieringen af en del af programmets aktiviteter, f. eks. forvaltningsmyndighedens løbende driftsomkostninger, faglig bistand og andre forberedelsesaktioner. De nærmere vilkår, der er gældende for denne forberedelsesfase, fastsættes i de i artikel 11 omhandlede gennemførelsesbestemmelser.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Artikel 11

Gennemførelsesbestemmelser

1. Der vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2, særlige gennemførelsesbestemmelser vedrørende dette afsnit.

2. Gennemførelsesbestemmelserne vedrører spørgsmål så som samfinansieringssatsen, udarbejdelse af fælles operationelle programmer, udpegning af de fælles myndigheder og fastsættelse af deres opgaver, fastsættelse af overvågnings- og udvælgelsesudvalgenes og det fælles sekretariats rolle og funktion, udgifternes støtteberettigelse, fælles projektudvælgelse, forberedelsesfasen, teknisk og finansiel forvaltning af EF-bistanden, finanskontrol og revision, overvågning og evaluering, synlighed og informationsaktiviteter for potentielle modtagere.

AFSNIT IV

GENNEMFØRELSE

Artikel 12

Vedtagelse af handlingsprogrammer

1. Handlingsprogrammer, der udarbejdes på basis af de strategidokumenter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2, sædvanligvis hvert år.

Kommissionen kan undtagelsesvis, f.eks. når der ikke er vedtaget et handlingsprogram, på basis af strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer, der er omhandlet i artikel 7, træffe foranstaltninger uden om handlingsprogrammer efter samme regler og retningslinjer som for handlingsprogrammerne.

2. I handlingsprogrammerne fastlægges mål, indsatsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede planlagte finansieringsbeløb. Der tages hensyn til erfaringerne fra Fællesskabets tidligere bistandsaktioner. Der gives en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Programmerne indeholder en definition af den type resultatindikatorer, der vil blive ført kontrol med, når de finansierede foranstaltninger under programmerne gennemføres.

3. For det grænseoverskridende samarbejde vedtager Kommissionen fælles programmer efter proceduren i artikel 9.

4. Kommissionen forelægger handlingsprogrammerne og de fælles programmer for grænseoverskridende samarbejde for Europa-Parlamentet og medlemsstaterne til orientering senest en måned efter vedtagelsen.

Artikel 13

Vedtagelse af særlige foranstaltninger, som ikke indgår i strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer

1. Kommissionen træffer i tilfælde af uforudsete og behørigt begrundede behov eller omstændigheder særlige foranstaltninger, som ikke indgår i strategidokumenterne eller de flerårige vejledende programmer (i det følgende benævnt »særlige foranstaltninger«).

De særlige foranstaltninger kan også anvendes til at finansiere aktiviteter til at lette overgangen fra nødhjælp til langsigtede udviklingsaktiviteter, herunder aktiviteter, som hjælper befolkningen til bedre at modstå tilbagevendende kriser.

2. Særlige foranstaltninger til et beløb på over 10 mio. EUR vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

Det er ikke nødvendigt at anvende den i artikel 26, stk. 2, fastlagte procedure for ændringer af særlige foranstaltninger som f.eks. tekniske tilpasninger, forlængelse af gennemførelsesperioden, reallokering af bevillinger inden for det planlagte budget eller forhøjelse af budgettet med et beløb på under 20 % af det oprindelige budget, så længe ændringerne ikke påvirker de oprindelige mål, der er fastsat i Kommissionens afgørelse.

3. For de særlige foranstaltninger fastlægges mål, aktivitetsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede planlagte finansieringsbeløb. Der gives en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Der fastlægges en definition af den type resultatindikatorer, der vil blive ført kontrol med, når de særlige foranstaltninger gennemføres.

4. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet og medlemsstaterne de særlige foranstaltninger, hvis værdi ikke overstiger 10 mio. EUR, til orientering senest en måned efter afgørelsen herom.

Artikel 14

Støtteberettigelse

1. Følgende kan få adgang til finansiering i henhold til denne forordning i forbindelse med gennemførelsen af handlingsprogrammer, fælles programmer for grænseoverskridende samarbejde og særlige foranstaltninger:

- a) partnerlandene og -regionerne og deres institutioner
- b) decentrale instanser i partnerlandene såsom regioner, departementer, provinser og kommuner
- c) blandede organer oprettet af partnerlandene og -regionerne og Fællesskabet

- d) internationale organisationer, herunder regionale organisationer, FN-organer, -tjenester og -missioner, de internationale finansieringsinstitutioner og udviklingsbanker, i det omfang de bidrager til at realisere denne forordnings mål
- e) institutioner og organer fra Fællesskabet, men udelukkende i forbindelse med gennemførelse af de i artikel 16 omhandlede støtteforanstaltninger
- f) EU-agenturer
- g) følgende enheder eller organer i medlemsstaterne, partnerlandene og -regionerne og ethvert andet tredjeland i overensstemmelse med reglerne for adgang til Fællesskabets eksterne bistand, jf. artikel 21, i det omfang de bidrager til at realisere denne forordnings mål:
 - i) offentlige og halvoffentlige organer, lokale myndigheder eller administrationer og sammenslutninger heraf
 - ii) selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor
 - iii) finansieringsinstitutioner, som foretager, fremmer og finansierer private investeringer i partnerlandene og -regionerne
 - iv) ikke-statslige aktører som defineret i litra h)
 - v) fysiske personer
- h) følgende ikke-statslige aktører:
 - i) ikke-statslige organisationer
 - ii) organisationer, der repræsenterer nationale og/eller etniske minoriteter
 - iii) lokale initiativgrupper og erhvervssammenslutninger
 - iv) kooperativer, fagforeninger, organisationer, som repræsenterer økonomiske og sociale interesser
 - v) lokale organisationer (herunder netværk) inden for decentralt regionalt samarbejde og decentral regional integration
 - vi) forbrugerorganisationer, kvinde- og ungdomsorganisationer, organisationer inden for undervisning, kultur, forskning og videnskab
 - vii) universiteter
 - viii) kirker, religiøse sammenslutninger og trossamfund
 - ix) medierne
 - x) grænseoverskridende sammenslutninger, ikke-statslige sammenslutninger og uafhængige stiftelser

2. Når det er afgørende for at virkeliggøre denne forordnings mål, kan der ydes bistand til instanser eller aktører, der ikke er nævnt i denne artikel.

Artikel 15

Foranstaltningstyper

1. EF-bistanden anvendes til at finansiere programmer, projekter og enhver form for foranstaltninger, der bidrager til at virkeliggøre denne forordnings mål.
2. EF-bistanden kan også anvendes til:
 - a) at finansiere teknisk bistand og målrettede foranstaltninger for administrativt samarbejde, herunder samarbejdsforanstaltninger, som involverer eksperter fra den offentlige sektor, som udsendes af de medlemsstater og regionale og lokale myndigheder, der er involveret i programmet
 - b) at finansiere investeringer og investeringsrelaterede aktiviteter
 - c) bidrag til EIB eller andre finansielle formidlere i overensstemmelse med artikel 23 til lånefinansiering, egenkapitalinvesteringer, garantifonde eller investeringsfonde
 - d) gældslempelsesprogrammer i ekstraordinære tilfælde, i henhold til et gældslempelsesprogram, der er vedtaget på internationalt plan
 - e) sektorspecifik eller generel budgetstøtte, når partnerlandets forvaltning af offentlige udgifter er tilstrækkelig gennemskuelig, pålidelig og effektiv, og når partnerlandet har indført hensigtsmæssige sektorspecifikke eller makroøkonomiske politikker, som er godkendt af dets vigtigste donorer, herunder eventuelt de internationale finansieringsinstitutioner
 - f) rentegodtgørelser, særlig ved miljølån
 - g) forsikring mod ikke-kommercielle risici
 - h) at bidrage til en fond, som oprettes af Fællesskabet, medlemsstaterne, internationale eller regionale organisationer, andre donorer eller partnerlande
 - i) indskud i internationale finansieringsinstitutioners eller regionale udviklingsbankers kapital
 - j) at finansiere omkostningerne ved effektiv administration og overvågning af projekter og programmer for de lande, som modtager EF-bistand
 - k) at finansiere mikroprojekter
 - l) fødevarer sikkerhedsforanstaltninger.

3. EF-bistanden anvendes i princippet ikke til at finansiere skatter, toldafgifter og andre skattemæssige forpligtelser.

Artikel 16

Støtteforanstaltninger

1. EF-finansieringen kan også anvendes til at dække udgifter i forbindelse med forberedelse, opfølgning, kontrol, revision og evaluering, som er direkte nødvendige for gennemførelsen af denne forordning og realiseringen af dens mål, f.eks. undersøgelser, møder, information, bevidstgørelse, publikations- og uddannelsesaktiviteter, herunder uddannelse af partnere, så de kan deltage i programmernes forskellige faser, udgifter i forbindelse med edb-net til informationsudveksling og alle andre udgifter til administrativ og teknisk bistand, som Kommissionen måtte pådrage sig til forvaltningen af programmet. Den dækker også udgifter til administrativ assistance i Kommissionens delegationer til forvaltning af aktioner, som finansieres i henhold til denne forordning.

2. Støtteforanstaltningerne er ikke nødvendigvis omfattet af en flerårig programmering og kan derfor finansieres uden om strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer. De kan dog også finansieres inden for rammerne af flerårige vejledende programmer. Kommissionen vedtager støtteforanstaltninger, der ikke er omfattet af flerårige vejledende programmer, i overensstemmelse med artikel 13.

Artikel 17

Samfinansiering

1. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, kan gøres til genstand for samfinansiering, navnlig med:

- a) medlemsstaterne, disses regionale og lokale myndigheder og offentlige og halvoffentlige organer
- b) EØS-lande, Schweiz og andre donorlande, især disses offentlige og halvoffentlige organer
- c) internationale organisationer, herunder regionale organisationer, især internationale og regionale finansieringsinstitutioner
- d) selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor og andre ikke-statslige aktører
- e) partnerlande og -regioner, som modtager midler.

2. I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles projektet eller programmet i flere tydeligt identificerbare delprojekter, som hver især finansieres af de forskellige partnere, som deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres. I tilfælde af samlet samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved projektet eller programmet mellem de partnere, som deltager i finansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke er muligt at identificere finansieringskilde i forbindelse med en specifik aktivitet under projektet eller programmet.

3. I tilfælde af samlet samfinansiering kan Kommissionen modtage og forvalte midler på vegne af de enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), til gennemførelse af fælles foranstaltninger. Midlerne behandles som formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

Artikel 18

Forvaltningsprocedurer

1. Kommissionen gennemfører foranstaltningerne i henhold til denne forordning i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

2. Kommissionen kan overlade offentligretlige opgaver, og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til de organer, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, litra c), i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, såfremt disse har internationalt anerkendt status, anvender internationalt anerkendte forvaltnings- og kontrolsystemer og overvåges af en offentlig myndighed.

3. Kommissionen kan indgå rammeaftaler med partnerlandene, som træffer alle nødvendige forholdsregler til at sikre, at EF-bistanden gennemføres korrekt, og at Fællesskabets finansielle interesser beskyttes.

4. I tilfælde af decentral forvaltning kan Kommissionen beslutte at benytte partnerlandenes eller -regionernes procedurer for udbud og tildeling af tilskud, forudsat at:

- a) procedurerne i de pågældende partnerlande eller -regioner overholder principperne om gennemsækelighed, forholdsmæssighed, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling og hindrer enhver form for interessekonflikt
- b) de pågældende partnerlande eller -regioner forpligter sig til med regelmæssige mellemrum at undersøge, om de aktioner, der finansieres via Fællesskabets budget, gennemføres korrekt, at tage passende skridt til at modvirke uregelmæssigheder og bedrageri og til i givet fald at retsforfølge med henblik på at tilbagekræve ubehørigt udbetalte midler.

Artikel 19

Budgetforpligtelser

1. Budgetforpligtelser indgås ved afgørelser, som Kommissionen træffer i medfør af artikel 9, stk. 6, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1, og artikel 16, stk. 2.

2. Budgetforpligtelser for foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over flere regnskabsår, kan fordeles på årlige trancher for flere år.

3. EF's finansiering kan juridisk set bl.a. tage form af finansieringsaftaler, tilskudsftaler, indkøbskontrakter og arbejdskontrakter.

Artikel 20

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1. Aftaler, der indgås i henhold til denne forordning, skal indeholde bestemmelser, som garanterer beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, særlig i forbindelse med uregelmæssigheder, svig, korruption og anden ulovlig virksomhed, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾.

2. I aftalerne anføres det udtrykkeligt, at Kommissionen og Revisionsretten har beføjelse til at foretage revision, herunder dokumentrevision eller revision på stedet, for alle kontrahenter eller underkontrahenter, som har modtaget EF-midler. Det skal også udtrykkeligt fastsættes, at Kommissionen kan foretage kontrol og inspektioner på stedet i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96.

3. I alle kontrakter, der indgås i forbindelse med gennemførelsen af EF-bistanden, skal Kommissionens og Revisionsrettens rettigheder som anført i stk. 2 sikres både under og efter kontraktgennemførelsen.

Artikel 21

Deltagelse i udbud og kontrakter

1. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudsftaler, der finansieres i henhold til denne forordning, er åben for alle fysiske personer, der er statsborgere i, og juridiske personer, der er etableret i en af EF-medlemsstaterne, et land, som er støtteberettiget i henhold til denne forordning, et land, som er støtteberettiget i henhold til et instrument til førtiltrædelsesstøtte oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (Ipa) ⁽⁴⁾, eller en af EØS-medlemsstaterne.

2. Kommissionen kan i behørigt begrundede tilfælde tillade deltagelse af fysiske og juridiske personer, der er statsborgere hhv. etableret i et land, som har traditionelle økonomiske, handelsmæssige eller geografiske forbindelser med nabolande, samt brug af leverancer og materialer af anden oprindelse.

3. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudsftaler, der finansieres under denne forordning, er også åben for alle fysiske personer, der er statsborgere i, og juridiske personer, der er etableret i ethvert andet land end de i stk. 1 nævnte, når der er aftalt gensidig adgang til deres eksterne bistand. Der gives gensidig adgang, når et land betragter

medlemsstaterne og det pågældende modtagerland som støtteberettigede på lige vilkår.

Der gives gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand ved en særlig afgørelse vedrørende et givet land eller en given regional landegruppe. En sådan afgørelse vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 26, stk. 2, og gælder i en periode på mindst et år.

Der gives gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand på grundlag af en sammenligning mellem Fællesskabet og andre donorer, og det foregår på sektorplan eller landeplan, hvad enten der er tale om et donor- eller modtagerland. Afgørelsen om at give et donorland adgang til denne gensidighed baseres på, hvor transparent, konsekvent og proportionel en hjælp denne donor yder, herunder hvilken kvalitativ og kvantitativ karakter hjælpen har. Modtagerlandene konsulteres under den proces, der er beskrevet i dette stykke.

4. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudskontrakter, der finansieres i henhold til denne forordning, er åben for internationale organisationer.

5. For eksperter, der bliver foreslået i forbindelse med procedurerne for tildeling af kontrakter, er der ikke krav om, at de skal opfylde de ovenfor anførte nationalitetsbetingelser.

6. Alle leverancer og materialer, som indkøbes under aftaler, der finansieres under denne forordning, skal have oprindelse i Fællesskabet eller i et land, der er støtteberettiget i henhold til denne artikel. Begrebet »oprindelse« i denne forordnings forstand er defineret i de relevante EF-bestemmelser om oprindelsesregler til toldmæssige formål.

7. Kommissionen kan i behørigt begrundede tilfælde tillade deltagelse af fysiske personer, der er statsborgere i, og juridiske personer, der er etableret i andre lande end de i stk. 1, 2 og 3, omhandlede samt indkøb af leverancer og materialer af anden oprindelse end den i stk. 6 nævnte. Undtagelser kan begrundes med, at varerne og tjenesteydelserne ikke er til rådighed på de berørte landes markeder, at sagen er yderst hastende, eller at reglerne om støtteberettigelse ville gøre det umuligt eller ekstremt vanskeligt at gennemføre et projekt, et program eller en foranstaltning.

8. Når EF-finansiering vedrører en foranstaltning, som gennemføres via en international organisation, er deltagelse i de relevante kontraktlige procedurer åben for alle fysiske eller juridiske personer, der er støtteberettigede i henhold til stk. 1, 2 og 3, og for alle fysiske og juridiske personer, der er støtteberettigede i henhold til den pågældende organisations regler, idet det påses, at alle donorer behandles ens. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 82.

Når EF-finansiering vedrører en foranstaltning, som samfinansieres med en medlemsstat, et tredjeland, der er omfattet af gensidighed som fastlagt i stk. 3, eller en regional organisation, er

deltagelse i de relevante kontraktlige procedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, der er støtteberettigede i henhold til stk. 1, 2 og 3, og for alle fysiske og juridiske personer, der er støtteberettigede i henhold til den pågældende medlemsstats, det pågældende tredjelands eller den pågældende regionale organisations regler. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

9. Når EF-bistanden i henhold til denne forordning forvaltes af en fælles forvaltningsmyndighed, jf. artikel 10, er indkøbsreglerne dem, der er fastlagt i gennemførelsesbestemmelserne, jf. artikel 11.

10. Tilbudsgivere, som er blevet tildelt kontrakter i henhold til denne forordning, skal respektere de grundlæggende arbejdsretterrettigheder som fastlagt i de relevante konventioner fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO).

11. Stk. 1-10 berører ikke deltagelsen af kategorier af organisationer, som i kraft af deres karakter eller beliggenhed er støtteberettigede i forhold til foranstaltningens målsætninger.

Artikel 22

Forfinansiering

Renter på beløb, der stilles til rådighed for støttemodtagerne i forbindelse med forfinansiering, fradrages den endelige betaling.

Artikel 23

Midler, der stilles til rådighed for EIB eller andre finansielle formidlere

1. De i artikel 15, stk. 2, litra c), omhandlede midler forvaltes af finansielle formidlere, EIB eller en anden bank eller organisation, som har den nødvendige kapacitet til at forvalte disse midler.

2. Kommissionen vedtager fra sag til sag gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, navnlig hvad angår risikodeling, vederlag til den finansielle formidler, som står for gennemførelsen, anvendelse og tilbagebetaling af renter på midlerne samt afslutning af aktionen.

Artikel 24

Evaluering

1. Kommissionen evaluerer regelmæssigt resultaterne af de geografiske og grænseoverskridende politikker og programmer, sektorpolitikkerne og programmeringens effektivitet for at efterprøve, om målene nås, og for at kunne rette henstillinger om en forbedring af fremtidige aktioner.

2. Kommissionen sender væsentlige evalueringsrapporter til drøftelse i det i artikel 26 nævnte udvalg. Der tages højde for disse rapporter og drøftelser ved udformningen af programmerne og ressourcefordelingen.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 25

Årsrapport

Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af de i henhold til denne forordning truffene foranstaltninger, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om gennemførelsen af EF-bistanden. Rapporten forelægges også Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Den skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringsresultaterne og gennemførelsen af budgetforpligtelser og -betalinger efter land, region og samarbejdssektor.

Artikel 26

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 30 dage.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. En observatør fra EIB deltager i udvalgets arbejde i spørgsmål, der vedrører EIB.

5. Med henblik på at lette dialogen med Europa-Parlamentet informerer Kommissionen regelmæssigt Parlamentet om udvalgets arbejde og tilsender det de relevante dokumenter, herunder dagsordener, udkast til foranstaltninger og mødeprotokoller, jf. artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF.

Artikel 27

Deltagelse af tredjelande, som ikke er opført i bilaget

1. For at sikre, at EF-bistanden er sammenhængende og effektiv, kan Kommissionen ved vedtagelsen af de i artikel 12 omhandlede handlingsprogrammer eller de i artikel 13 omhandlede særlige foranstaltninger beslutte, at lande, territorier og regioner, som er berettigede til støtte i henhold til Fællesskabets øvrige eksterne støtteinstrumenter og Den Europæiske Udviklingsfond kan drage fordel af foranstaltningerne i henhold til denne forordning, når det pågældende projekt eller program er af global, horisontal, regional eller grænseoverskridende karakter.

2. Denne finansieringsmulighed kan fastsættes i de i artikel 7 omhandlede dokumenter.

3. Bestemmelserne om støtteberettigelse i artikel 14 og bestemmelserne om deltagelse i indkøbsprocedurerne i artikel 21 justeres således, at de pågældende lande, territorier og regioner kan deltage effektivt.

4. I forbindelse med programmer, som finansieres af bevillinger fra forskellige eksterne EF-støtteinstrumenter, kan der være adgang til at deltage i indkøbsprocedurer for alle fysiske og juridiske personer fra lande, der er støtteberettigede i henhold til de forskellige instrumenter.

Artikel 28

Suspension af EF-bistanden

1. Uden at dette indskrænker bestemmelserne om suspension af støtte i partnerskabs- og samarbejdsaftalerne og associeringsaftalerne med partnerlandene og -regionerne i tilfælde af, at et partnerland ikke overholder de i artikel 1 omhandlede principper, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen tage alle egnede forholdsregler med hensyn til enhver EF-bistand til partnerlandet i henhold til denne forordning.

2. I sådanne tilfælde anvendes EF-bistanden fortrinsvis til at støtte ikke-statslige aktører i forbindelse med foranstaltninger, der sigter på at fremme menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt at støtte demokratiseringsprocessen i partnerlandene.

Artikel 29

Finansieringsrammen

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 2007-2013 på 11 181 mio. EUR fordelt som følger:

- a) Et mindstebeløb på 95 % af finansieringsrammen tildeles lande- og multilandeprogrammerne, jf. artikel 6, stk. 1, litra a), nr. i).

- b) Indtil 5 % af finansieringsrammen tildeles programmerne for grænseoverskridende samarbejde, jf. artikel 6, stk. 1, litra a), nr. ii).

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for den finansielle ramme.

Artikel 30

Evaluerings

Kommissionen forelægger inden den 31. december 2010 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der indeholder en evaluering af gennemførelsen af denne forordning i de første tre år, eventuelt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag med de fornødne ændringer heraf, herunder ændringer af den finansielle fordeling, jf. artikel 29, stk. 1.

Artikel 31

Ophævelse

1. Fra den 1. januar 2007 ophæves forordning (EØF) nr. 1762/92, forordning (EF) nr. 1734/94 og forordning (EF) nr. 1488/96.

2. De ophævede forordninger finder fortsat anvendelse på retsakter og forpligtelser til gennemførelse af budgetterne for årene forud for 2007.

Artikel 32

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. oktober 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

P. LEHTOMÄKI

Formand

BILAG

Partnerlande, jf. artikel 1

Algeriet

Armenien

Aserbajdsjan

Belarus

Egypten

Georgien

Israel

Jordan

Libanon

Libyen

Moldova

Marokko

Den Russiske Føderation

Syrien

Tunesien

Ukraine

Vestbreddens og Gazastribens Palæstinensiske Myndighed
